

Τεύχος 23 - Περίοδος Β'

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Να μην ζήσουμε σαν δούλοι

Τιμή: 0,50€

• Να τους διώξουμε πριν μας πεθάνουν

• Λευτεριά στην Παλαιστίνη

ΔΕΘ
HELEXPO

Μάθε τα δικαιώματά σου

Άδεια και Επίδομα
σελ.5

ΛΑΡΚΟ

Ολοκληρώνεται το ξεπούλημα
σελ.4

ΔΕΘ

Ανταπόκριση από τη διαδήλωση
σελ.6

50 χρόνια Αντεπίθεση των Εργαζομένων

σελ.7

50 χρόνια Αντεπίθεση των Εργαζομένων

Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων (ΑτΕ) ιδρύθηκε το 1974 (ως Σοσιαλιστική Συνδικαλιστική Κίνηση). Αρχικά είχε έντονη παρουσία στους οικοδόμους και έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο στην μεγάλη απεργία των οικοδόμων στις 23 Ιούλη 1975. Τα επόμενα χρόνια η ΣΣΚ θα συμμετέχει στο κίνημα του εργοστασιακού συνδικαλισμού. Ήδη αρκετά μέλη της ΟΚΔΕ και της ΣΣΚ έχουν πιάσει δουλειά σε εργοστάσια (εφαρμόζοντας τη σχετική απόφαση της 4ης Διεθνούς) όπου σε πολλές περιπτώσεις έφτιαξαν εργοστασιακές επιτροπές ή και σωματεία. Η πιο σημαντική περίπτωση είναι του σ. Στρατή Κουκουβιτάκη που οργάνωσε σωματείο στην κλωστοϋφαντουργία Λέκκα, το οποίο πραγματοποίησε την πρώτη απεργία ενάντια στον νόμο 330. Άλλες περιπτώσεις μεγάλων και νικηφόρων αγώνων είναι στα εργοστάσια: ΕΛΜΗ, ΜΑΔΕΜ-ΛΑΚΚΟ,

ΕΣΚΙΜΟ, ΠΙΤΣΟΣ, ΙΖΟΛΑ, ΠΕΝΤΖΕΤΑΚΗ κ.ά.

Οι αγώνες των εκπαιδευτικών 1997-1999

Το 1997 ξεσπά η μεγάλη απεργία των καθηγητών (από τις μεγαλύτερες του κλάδου) με μισθολογικά αιτήματα. Το 1998-2000 οι εκπαιδευτικοί ξεκινούν νέο γύρο κινητοποιήσεων ενάντια στο νόμο Αρσένη. Η Αντεπίθεση των Εκπαιδευτικών με τις προτάσεις της (επιτροπές αγώνα, καταλήψεις, διαδηλώσεις) παίζει σημαντικό ρόλο στην ακύρωση στην πράξη των «διεγωνισμών της ντροπής».

2000-2010: η περίοδος των νέων Σωματείων

Καθ' όλη τη διάρκεια της δεκαετίας η ΑτΕ συμμετέχει στην ίδρυση νέων σωματείων σε πολλούς κλάδους όπως Σωματείο

συνέχεια στην σελ. 7...

Να οικοδομήσουμε την Αντεπίθεση Των Εργαζομένων

Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων είναι μια αντικαπιταλιστική Συνδικαλιστική Παράταξη στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Παρεμβαίνουμε στις τηλεπικοινωνίες, τον επισιτισμό - τουρισμό, το εμπόριο, την υγεία, την εκπαίδευση κ.α., καθώς και σε όλα τα ζητήματα που αφορούν το Εργατικό Κίνημα. Παλεύουμε για:

-Να μην πληρώσουμε εμείς οι εργαζόμενοι την κρίση, αλλά αυτοί που τη δημιούργησαν.
-Να αναδεικνύουμε και να υπερασπιζόμαστε τα εργασιακά μας δικαιώματα και την εργασιακή μας αξιοπρέπεια απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία και το Νέο Σύστημα Εκμετάλλευσης που όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις επέβαλλαν με αντεργατικούς νόμους.

-Την ανασυγκρότηση και ανασύνθεση του Εργατικού και Συνδικαλιστικού Κινήματος, που είναι απαραίτητος όρος για να ανατραπεί η βάρβαρη νεοφιλελεύθερη πολιτική και το μνημονιακό καθεστώς κυβερνήσεων, Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου, σε τελική ανάλυση το σάπιο και χρεοκοπημένο καπιταλιστικό σύστημα.

-Μία Κυβέρνηση των Εργαζομένων, που θα προβάλλει και θα επιβάλλει τα δικά μας συμφέροντα.

Προτείνουμε και έχουμε:

- Ένα Πρόγραμμα Σωτηρίας, σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, που αποτελεί τη μόνη πραγματική λύση στη βάση των συμφερόντων της Εργατικής Τάξης

- Ένα Σχέδιο Αγώνων για τη νικηφόρα έκβαση τους που βασίζεται στους παρακάτω άξονες:

-Να προετοιμάσουμε και να οργανώσουμε συλλογικά την αντίστασή μας, ανασυγκροτώντας ή δημιουργώντας Σωματεία, Επιτροπές, όργανα αυτο-οργάνωσης σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε κλάδο, σε κάθε γειτονιά.

-Να οικοδομήσουμε την ενότητα όλων των εργαζομένων (ντόπιων και μεταναστών) και την ενότητα του εργατικού κινήματος. Έχουμε ως κύριο σύνθημά μας: «Ενότητα στους Αγώνες, Αγώνας για την Ενότητα». Χωρίς αυτό τον πρωταρχικό όρο, είναι αδύνατη μια αντιμετώπιση της σημερινής διαλυτικής κατάστασης.

- Πρέπει να εναντιωθούμε ξεκάθαρα στην πολιτική της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (αστικής και ρεφορμιστικής), που διαλύει, υπονομεύει, διασπά και προδίδει τα συμφέροντα και τους αγώνες μας.

-Πρέπει να δώσουμε μαζικούς, ταξικούς και αποφασιστικούς αγώνες, με διαδηλώσεις, απεργίες και καταλήψεις, με αυτοδιαχείριση, που είναι ο μόνος δρόμος για να έχουμε νίκες.

**ΔΕΝ ΘΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΑ ΔΟΥΛΟΙ!
ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΧΟΥΜΕ ΤΗ
ΔΥΝΑΜΗ ΝΑ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΟΥΜΕ!**

Στον Κόσμο

Μπανγκλαντές

Οι πιο αιματηρές διαδηλώσεις της τελευταίας δεκαετίας στο Μπανγκλαντές ανάγκασαν την κυβέρνηση να επιβάλει απαγόρευση κυκλοφορίας σε εθνικό επίπεδο και να αναπτύξει στρατό, μετά τον θάνατο 105 ατόμων. Από την Πέμπτη η κυβέρνηση διέκοψε τις επικοινωνίες, συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων κινητής τηλεφωνίας και των υπηρεσιών γραπτών μηνυμάτων, ενώ η πρωθυπουργός Σείχ Χασίνα αντιμετωπίζει μία από τις μεγαλύτερες προκλήσεις στα 15 χρόνια της στην εξουσία.

Οι φοιτητές διαμαρτύρονται έντονα για το σύστημα ποσοστώσεων, που εξασφαλίζει έως και το 30% των θέσεων στον δημόσιο τομέα για συγγενείς βετεράνων του πολέμου ανεξαρτησίας του 1971. Οι διαδηλώσεις που ξεκίνησαν στα τέλη του προηγούμενου μήνα, κλιμακώθηκαν όταν φοιτητές του Πανεπιστημίου της Ντάκα συγκρούστηκαν με την αστυνομία, με αποτέλεσμα να ακολουθήσουν βίαιες συγκρούσεις σε πολλές πόλεις.

Η αστυνομία και οι δυνάμεις ασφαλείας χρησιμοποίησαν σφαίρες και δακρυγόνα για να διαλύσουν τους διαδηλωτές ενώ, παράλληλα, ομάδες χάκερ επιτέθηκαν σε κυβερνητικούς ιστότοπους διαμαρτυρόμενοι για τη βία. Η κατάσταση επιδεινώθηκε όταν εκατοντάδες διαδηλωτές εισέβαλαν σε φυλακή, απελευθερώνοντας κρατούμενους και προκαλώντας εμπρησμούς, ενώ τα τηλεοπτικά κανάλια διακόπηκαν μετά από επιθέσεις στις εγκαταστάσεις τους. Οι δρόμοι της Ντάκα παρέμειναν έρημοι, με τον στρατό να περιπολεί για να αποκαταστήσει την τάξη.

Νιγηρία

Τουλάχιστον 13 διαδηλωτές σκοτώθηκαν την Πέμπτη 29 Ιουλίου στη Νιγηρία, καθώς οι δυνάμεις ασφαλείας κατέστειλαν μαζικές διαδηλώσεις κατά της αύξησης του κόστους ζωής, σύμφωνα με τη Διεθνή Αμνηστία. Το κίνημα ενάντια στην κυβέρνηση της Νιγηρίας ζητά από τον πρόεδρο Μπόλα Άχμεντ Τινούμπου να ανακαλέσει τις πρόσφατες μεταρρυθμίσεις, οι οποίες έχουν επιδεινώσει την οικονομική κρίση στη χώρα. Από την άνοδό του στην εξουσία τον Μάιο του 2023, ο πληθωρισμός των τροφίμων έχει ξεπεράσει το 40% και η τιμή της βενζίνης έχει τριπλασιαστεί.

Σε τηλεοπτικό του διάγγελμα, ο Τινούμπου κάλεσε τους πολίτες να σταματήσουν τις διαδηλώσεις και να δώσουν χώρο για διάλογο, εκφράζοντας κατανόηση για τον πόνο και την απογοήτευση που προκαλούν οι διαμαρτυρίες. Παράλληλα, προειδοποίησε για τους κινδύνους βίας και καταστροφής, τονίζοντας την ανάγκη για ειρήνη και σταθερότητα.

Η αστυνομία αρνήθηκε τις κατηγορίες για υπερβολική χρήση βίας, αναφέροντας ότι 7 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους — 4 από εκρηκτικό μηχανισμό στη βορειοανατολική πολιτεία Μπόρνο, 2 από αυτοκινητιστικό ατύχημα, και 1 από πυροβολισμό φρουρού ασφαλείας κατά τη διάρκεια λεηλασίας. Μέχρι τις 3 Αυγούστου, ο αριθμός των νεκρών, σύμφωνα με το Εργατικό Κογκρέσο της Νιγηρίας, είχε αυξηθεί σε πάνω από 40.

Όπως επεσήμαναν οι διοργανωτές της διαδήλωσης, παρά τις προσπάθειες από κράτος και δυνάμεις καταστολής να υποδείξουν συγκεκριμένες μειοψηφίες ως τους κύριους υποκινητές της βίας, οι βασικοί πυροδότες είναι η πείνα και η γενικευμένη δυστυχία στην περιοχή.

Πυρκαγιές, Ιδιωτικοποιήσεις, Εμπλοκή στον Πόλεμο

Να σταματήσουμε την επικίνδυνη κυβέρνηση Μητσοτάκη

Το μαύρο - άσπρο επιχειρήσε για ακόμη μία φορά να κάνει ο Μητσοτάκης στη φετινή «φιέστα της ΔΕΘ» για την πραγματικότητα που βιώνουν χιλιάδες εργαζόμενοι, νέοι και φτωχά λαϊκά στρώματα στη χώρα. Η ΔΕΘ ήταν η ευκαιρία του για να εξαγγείλει τα νέα αντεργατικά μέτρα που φέρνει η κυβέρνηση της ΝΔ, τα οποία τσακίζουν κι άλλο τα εργατικά μας δικαιώματα, επιτίθονται στις κατακτήσεις του εργατικού κινήματος και αφήνουν ανέγγιχτους τους «φίλους» του που παρασιτούν τρώγοντας δημόσιο χρήμα.

Σε μια προσπάθεια να δικαιολογήσει τη συνέχιση της καταστροφικής του νεοφιλελεύθερης πολιτικής, ο Μητσοτάκης βάφτισε την χώρα «Ελλάδα της αυτοπεποίθησης», φτιάχνοντας μια «μαγική» εικόνα για την ακρίβεια, τον πόλεμο, τη διάλυση της δημόσιας - δωρεάν Παιδείας και Υγείας. Παρά τη μεγάλη φθορά του, όπως φάνηκε από το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών, και την αποτυχία του να αντιμετωπίσει τα καυτά προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας, παρά την παρακμή και περιθωριοποίηση της ελληνικής οικονομίας, παρά την αποδοκιμασία και απόρριψη που εισπράττει στις δημοσκοπήσεις και όπου εμφανίζεται ο ίδιος ή κάποιοι υπουργός, επαναλαμβάνει μονότονα το αφήγημα των «μεταρρυθμίσεων», προσπαθώντας να κρύψει τους στόχους και τις συνέπειες της νεοφιλελεύθερης πολιτικής που εφαρμόζει πίσω από τις λέξεις.

Τα 45 μέτρα που ανακοίνωσε ο Μητσοτάκης, καμία στήριξη ή βοήθεια δεν παρέχουν, ίσα - ίσα που ακολουθούν την ίδια επικοινωνιακή, κούφια και ανέξοδη επιδοματική πολιτική. Την πολιτική των pass και των επιδοτήσεων που όχι μόνο δεν αντιμετωπίζει κανένα πρόβλημα, αλλά βασίζεται αποκλει-

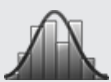
στικά στο πλεόνασμα των φόρων, δηλαδή στην υπερφορολόγηση των εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων.

Δεν δίστασε να επιτεθεί για άλλη μια φορά στους εργαζόμενους, κρύβοντας την αλήθεια πίσω από τις λέξεις: «Εκσυγχρονίζεται η Αγορά Εργασίας [...] Καταργούνται παρωχημένες ρυθμίσεις του περασμένου αιώνα και καθιερώνονται νέα δικαιώματα, που διασφαλίζουν το μέλλον της εργασίας. Ενώ το νέο πλαίσιο ενθαρρύνει τις νέες θέσεις απασχόλησης [...]», δήλωσε. Στη συνέντευξη Τύπου την επόμενη μέρα, ήταν πιο διαφωτιστικός: νέος αντεργατικός νόμος μέσα στον επόμενο μήνα για την αλλαγή του συνδικαλιστικού νόμου 1264/82 και τη λεγόμενη «διευθέτηση» του χρόνου εργασίας, δηλαδή την παραπέρα ελαστικοποίησή του προς όφελος των εργοδοτών. «Ένας συνδικαλιστικός νόμος, ο οποίος, εάν δεν κάνω λάθος, είχε ψηφιστεί το 1982, χρειάζεται επιτέλους κάποιον ουσιαστικό εξορθολογισμό». Δηλαδή, πέρα από το χτύπημα στην απεργία με τις ποινικές(!) διώξεις σε εργαζόμενους, και το «δικαίωμα» στην απεργοσπαστία, προετοιμάζει το έδαφος για νέες επιθέσεις στον συνδικαλισμό, αφού έχει σκοπό να αλλάξει έναν νόμο τον οποίο ήδη παραβαίνει με τον έλεγχο στα σωματεία, τον εκφοβισμό των εργοδοτών προς τους εργαζόμενους, την κατάργηση του δικαιώματος του εργαζόμενου για χάρη του «δικαιώματος» του εργοδότη.

«Λίγοι θα είχαν αντίρρηση στο να μπορούν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι να έχουν περισσότερη ευελιξία, εφόσον το επιθυμούν οι ίδιοι, στο πώς κατανέμουν το χρόνο τους», δήλωσε επίσης ο Μητσοτάκης. Μετά τον εργατοκτόνο νόμο Χατζηδάκη που ψηφίστηκε το 2023, το νόμο έκτρωμα του Γεωρ-

γιάδη, τώρα η Κεραμέως θα βαδίζει στα ίδια χνάρια για να τσακίσει κι άλλο τα εργατικά δικαιώματα. Ήδη το 8ωρο έχει καταργηθεί (στον βιομηχανικό κλάδο γίνεται 9ωρο και μάλιστα απλήρωτο, με τα 30 λεπτά προσέλευσης και αποχώρησης να μην μετράνε σαν χρόνος εργασίας!), η 6ήμερη εργασία θεωρείται νόμιμη (εστίαση, τουρισμός, εμπόριο), ο εργαζόμενος έχει το «δικαίωμα» να δουλεύει νόμιμα σε 2 εργοδότες (αλλά δεν έχει δικαίωμα να απαιτεί 5ήμερη 8ωρη εργασία...). Κανένας εργαζόμενος δεν θέλει να κάνει μαύρη ή απλήρωτη εργασία, κανένας δεν θέλει να δουλεύει 10ωρα ή 11ωρα, και προφανώς, κανένας εργαζόμενος δεν περίμενε τη «μαγική» φράση του Μητσοτάκη για «περισσότερη ευελιξία» για να σταματήσει να το κάνει: είναι η εργοδοσία που, κανονικά με το νόμο, «δικαιούται» να απειλεί, εκβιάζει, απολύνει κι αυτή η εργοδοτική αυθαιρεσία είναι πλέον καθημερινό φαινόμενο για χιλιάδες εργαζόμενους. Η «ευελιξία» έχει λοιπόν να κάνει με το περαιτέρω ξεχειλωμα του ωραρίου, την κατάργηση κάθε έννοιας σταθερού χρόνου εργασίας, την πλήρη μετατροπή του εργαζόμενου σε σύγχρονο δούλο.

«Δεν έχω μαζί μου σάκο με αλόγιστες παροχές» ήταν το μήνυμα που έδωσε ο Μητσοτάκης μόλις ξεκίνησε την ομιλία του στη φιέστα της ΔΕΘ. Και πράγματι, ενώ εργαζόμενοι και φτωχά λαϊκά στρώματα τσακίζονται από τη συνεχιζόμενη ακρίβεια, η κυβέρνηση φαίνεται ανίκανη, επικίνδυνη, εγκληματική. Καμία παροχή, καμία αύξηση - ψίχουλα σε μισθού/συντάξεις, κανένα pass δεν πρόκειται να βελτιώσει τις ζωές μας ώστε να ζούμε με αξιοπρέπεια. Μόνο με την ενότητα, το πρόγραμμα, τους αγώνες και την οργάνωσή μας μπορούμε να επιβάλουμε τις ανάγκες μας.

Στατιστικά

Η οικονομική κρίση, η επέλαση της ακρίβειας και οι σωρηδόν αντεργατικοί νόμοι τσακίζουν τα λαϊκά νοικοκυριά. Σύμφωνα με την έρευνα της INE-ΓΣΣΕ για το 2023 (Ιούνιος 2024):

-το ποσοστό απασχόλησης στην Ελλάδα διαμορφώθηκε στο 61,8%, γεγονός που κατατάσσει τη χώρα μας στην προτελευταία θέση μεταξύ των κρατών-μελών. Το ποσοστό αυτό είναι 8,6 ποσοστιαίες μονάδες χαμηλότερο από τον μέσο όρο της ΕΕ.

- Η ανεργία μαστίζει τη χώρα. Το 2023 το ποσοστό ανεργίας (επίσημης) έφτασε στο 11,1% και αποτελεί το δεύτερο υψηλό-

τερο μεταξύ των κρατών-μελών της ΕΕ.

-Το 24,1% των ατόμων που ζουν στις πόλεις και το 30,4% όσων ζουν στις αγροτικές περιοχές αντιμετωπίζει τον κίνδυνο της φτώχειας ή βρίσκεται σε κοινωνικό αποκλεισμό λόγω της ανέχειας. Το ποσοστό των εργαζομένων με σύμβαση μερικής απασχόλησης που αντιμετώπισε κίνδυνο φτώχειας στην εργασία αυξήθηκε κατά 3,5.

-Το ποσοστό των νέων ηλικίας 18-24 ετών σε σοβαρή υλική και κοινωνική στέρηση στην Ελλάδα είναι διπλάσιο από το αντίστοιχο ευρωπαϊκό. Συγκεκριμένα, το 14,7% των νέων ηλικίας 18-24 ετών, το 13% των ατόμων ηλικίας άνω των 55 ετών, το 12,9% των ανδρών και το 14,1% των γυναικών υποφέρει από την υλική και κοινωνική

στέρηση.

-Την τριετία 2021-2023 το 36% των νοικοκυριών στην Ελλάδα δυσκολεύεται τρομερά να καλύψει τις βασικές του ανάγκες.

Σύμφωνα με την μελέτη του ΚΕΙΠΕ «Σχετική θέση του μέσου ωρομισθίου και εργαζόμενοι φτωχοί στην Ελλάδα», από το ξέσπασμα της οικονομικής κρίσης, η Ελλάδα εμφανίζεται πλέον ως η δεύτερη πιο φτωχή χώρα της ΕΕ των 27, μετά τη Βουλγαρία, με βάση το κατά κεφαλήν ΑΕΠ. Αν συνυπολογίσουμε την επιβάρυνση του εισοδήματος από την ακρίβεια που έχει πάρει τρομακτικές διαστάσεις στη χώρα, η μισθολογική δυνατότητα, δηλαδή ο πραγματικός μισθός των εργαζομένων στην Ελλάδα είναι ο χειρότερος στην ΕΕ.

Μετά τα νόμιμα φακελάκια, «ιδιωτική» ταφόπλακα στην δημόσια Υγεία

Από την στιγμή της πρωτοεκλογής της, η κυβέρνηση της ΝΔ έχει βάλει στόχο το ξεπούλημα της δημόσιας Υγείας, παρόλο που η πανδημία ανέκοψε για δύο χρόνια αυτή την επιδίωξη. Στα εγκαίνια της ΔΕΘ, ο Μητσοτάκης αναμένεται να

Η κυβέρνηση της ΝΔ έχει βάλει στόχο το ξεπούλημα της δημόσιας Υγείας

ανακοινώσει 6.500 προσλήψεις υγειονομικού προσωπικού μέσα στον χρόνο (πέρσι είχαν ανακοινώσει 10.000, που δεν έγιναν ποτέ). Οι «προσλήψεις» του σταγονόμετρου, αποτελούν ουσιαστικά ανανέωση των συμβάσεων του ήδη υπάρχοντος προσωπικού και προσλήψεις επικουρικού προσωπικού. Οι κενές θέσεις γιατρών είναι πάνω από 8.000. Ειδικά σε απομακρυσμένες και νησιωτικές περιοχές οι ελλείψεις αγγίζουν

το 50% του απαραίτητου προσωπικού. Στους νοσηλευτές, η κατάσταση είναι ακόμα χειρότερη, αφού αντιστοιχούν μόλις 1,4 ανά 1.000 κατοίκους πανελλαδικά.

Όσον αφορά στην Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας και τα Τμήματα Επειγόντων Περιστατικών, έχει αναφερθεί η αναβάθμιση του ιατροτεχνολογικού εξοπλισμού και των υποδομών, με χρήματα από το Ταμείο Ανάκαμψης. Ωστόσο, κατένενας επιτελικός ά(χ)ριστος δεν έχει ενημερώσει τον πρωθυπουργό ότι και οι πιο σύγχρονοι εξοπλισμοί δεν λειτουργούν χωρίς το απαραίτητο προσωπικό.

Όσο για τον νέο υγειονομικό χάρτη του ΕΣΥ, ο Γεωργιάδης, που έχει αναλάβει προσωπικά τον σχεδιασμό, ανέφερε ότι αναμένονται συγχωνεύσεις και λουκέτα σε κλινικές, αλλαγή χρήσης ολόκληρων μονάδων υγείας, μετακινήσεις προσωπικού αλλά και παραχώρηση τμημάτων νοσοκομείων σε ιδιωτικές εταιρείες! Ήδη στον χώρο της δημόσιας Υγείας έχουν κυριαρχήσει οι Συμπράξεις Δημοσίου - Ιδι-

ωτικού Τομέα (ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος με διάφορα νοσοκομεία πανελλαδικά, τομέας Ψυχικής Υγείας Παιδιών/Εφήβων, κ.ά.). Ωστόσο, ο ιδιωτικός τομέας δεν είναι φιλανθρωπικό ίδρυμα — λειτουργεί με γνώμονα το κέρδος. Και αντιλαμβανόμαστε τι σημαίνει αυτό για την τσέπη των εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων.

Οι νεοφιλελεύθερες επιδιώξεις του Μητσοτάκη και της συμμορίας του είναι προφανείς. Ταξικός αποκλεισμός στην υγεία, μισθοί πείνας και ελαστικές σχέσεις εργασίας για το υγειονομικό προσωπικό και η ατομική ευθύνη είναι η κυβερνητική απάντηση για την πρόληψη και θεραπεία πάσας νόσου. Για ένα πραγματικά Δημοσίο - Δωρεάν Σύστημα Υγείας, που να σέβεται τον ασθενή και τον εργαζόμενο, μόνη λύση είναι η οργάνωσή μας στους χώρους δουλειάς, η αντίσταση και το πέρασμά μας στην απειλή, απέναντι στην κυβέρνηση της ΝΔ και κάθε άλλο μνημονιακό σκουπίδι.

Ολοκληρώνεται το ξεπούλημα της ΛΑΡΚΟ Νίκη στον αγώνα των εργαζομένων

Η κυβέρνηση κλείνει τη ΛΑΡΚΟ μετά από 60 χρόνια λειτουργίας της και την ξεπουλάει σε ιδιώτες. Η συμφωνία εξαγοράς με την κοινοπραξία ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ - AD Holdings, η οποία πρόσφατα απέσυρε το ενδιαφέρον της, προέβλεπε την εξαγορά με μόλις 6 εκατομμύρια ευρώ των μεταλλείων της Εύβοιας, της Καστοριάς και της Λάρυμνας, ενός λιγνιτωρυχείου στα Σέρβια Κοζάνης, δύο οικισμών, του εργοστασιακού συγκροτήματος της Λάρυμνας και του λιμανιού της, καθώς και έναν πρότυπο ΧΥΤΑ που κόστισε πάνω από 40 εκατομμύρια ευρώ. Ενώ, ο όρος που υπήρχε στη συμφωνία για διατήρηση της υφιστάμενης παραγωγικής διαδικασίας ίσως αποσυρθεί με τον νέο διαγωνισμό. Η ΛΑΡΚΟ διαθέτει τα μεγαλύτερα κοιτάσματα νικελίου - κοβαλτίου που βρίσκονται σε ευρωπαϊκό έδαφος (τα οποία ξεπουλιούνται εξ ολοκλήρου) και έχει τις δυνατότητες να είναι μία από τις 10 μεγαλύτερες παραγωγούς

σιδηρονικελίου στον κόσμο.

Αφού απέδωσε τεράστια κέρδη στον ιδρυτή της, Μποδοσάκη, φορτώθηκε ως προβληματική επιχείρηση στο δημόσιο. Προβληματική ωστόσο μόνο ως προς την οικονομική λειτουργία της και όχι ως προς την τεράστια αξία των εγκαταστάσεών της, των κοιτασμάτων που κατείχε, της παραγωγικής της δυνατότητας και της θέσης της στο παγκόσμιο καταμερισμό εργασίας. Για χρόνια υπέστη απαξίωση με κακοδιαχείριση και απουσία επενδύσεων από όλες τις κυβερνήσεις. Ένα από τα πολλά προβλήματά της ήταν η τυχодιωκτική διαχείριση που δεν απέδωσε το οτιδήποτε στη χώρα. Αντί να παραχθεί ανοξείδωτος χάλυβας στη ΛΑΡΚΟ και να παραχθούν εγχώρια προϊόντα με βάση αυτόν για να ενισχυθεί η βιομηχανία στην Ελλάδα, εξήγαγε την πρώτη ύλη και έπαιρνε πίσω προϊόντα πολλαπλά προστιθέμενης αξίας. Ενώ ταυτόχρονα δεν αναπτύχθηκε η μέθοδος της υδρομε-

ταλλουργίας που ανέπτυξε το 2006 το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο και η οποία έδινε τη δυνατότητα διαχωρισμού νικελίου και κοβαλτίου.

Οι εργαζόμενοι, από το 2020 όπου η εταιρία τέθηκε σε καθεστώς ειδικής διαχείρισης, πόσο μάλλον σήμερα που τους διώχνουν από τη δουλειά τους και τα σπίτια τους εμπαίζοντάς τους με προγράμματα – κοροϊδία περί απασχόλησης και αποκατάστασης από τη ΔΥΠΙΑ και την κυβέρνηση, ζούνε σε ένα καθεστώς αβεβαιότητας. Από την πρώτη στιγμή έχουν δώσει έναν υποδειγματικό αγώνα. Με διαδηλώσεις συνελεύσεις απεργίες υπερασπίζονται τη ζωή και την αξιοπρέπειά τους. Να σταθούμε δίπλα τους. Νίκη στον αγώνα τους! Επανακρατικοποίηση όλων επιχειρήσεων ιδιωτικοποιήθηκαν!

Μάθε τα δικαιώματά σου

Αργίες: Τι πρέπει να γνωρίζουμε

Όλοι μας οφείλουμε να γνωρίζουμε τις υποχρεωτικές αργίες που έχουν οριστεί βάσει νόμου και κατά τις οποίες απαγορεύεται κάθε βιομηχανική, βιοτεχνική, εμπορική εργασία, επαγγελματική δραστηριότητα και απασχόληση των μισθωτών. Οι υποχρεωτικές αργίες του έτους είναι οι εξής:

- Η 1η και 6η Ιανουαρίου
- Η 25η Μαρτίου
- Η Δευτέρα του Πάσχα
- Η 15η Αυγούστου
- Η 28η Οκτωβρίου
- Η 25η και 26η Δεκεμβρίου
- Η Πρωτομαγιά μετά τη θεσμοθέτησή της ως αργία — αν και δεν πρέπει να ξεχνάμε, ως εργαζόμενοι, ότι η Πρωτομαγιά είναι μέρα αγώνα και μέρα απεργίας.

Υπάρχει επιπλέον η δυνατότητα κύρηξης μέχρι πέντε ακόμα ημερών υποχρεωτικής ή προαιρετικής αργίας, από τον υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, εκτάκτως μέσα στο έτος ανά την επικράτεια.

Παρά το γεγονός ότι οι υποχρεωτικές αργίες είναι καθορισμένες βάσει νόμου και καλύπτουν όλους τους εργαζόμενους, στον εργασιακό

ακό μεσαίωνα που ζούμε δεν είναι τίποτα δεδομένο. Δεν είναι λίγα τα παραδείγματα επιχειρήσεων που αναγκάζουν τους εργαζόμενους τους να εργαστούν με τηλεργασία κατά τη διάρκεια κάποιας αργίας ή που συμψηφίζουν την ημέρα οφειλούμενης ανάπαυσης (ρεπό) με την ημέρα υποχρεωτικής αργίας. Ειδικά δε, αν αναφερθούμε στο κομμάτι της εστίασης και του επισιτισμού, που μαστίζεται από αντεργατικά μέτρα, μαύρη εργασία, ελαστικά ωράρια και εντατικοποίηση, χωρίς να υπάρχει ο παραμικρός έλεγχος οι εργαζόμενοι του κλάδου ενδέχεται να μην έχουν ζήσει ποτέ υποχρεωτική αργία, αντιθέτως κάτι τέτοιες μέρες βιώνουν και τη μεγαλύτερη εκμετάλλευση.

Απέναντι σε αυτά τα φαινόμενα πρέπει να αντιπαρατεθούμε σαν εργαζόμενοι και όλοι μαζί οργανωμένα και μαχητικά να κάνουμε ξεκάθαρο σε οποιαδήποτε εργοδοσία ότι τις μέρες υποχρεωτικής αργίας δεν εργαζόμαστε με τηλεργασία, ούτε δεχόμαστε τον αυθαίρετο και καταχρηστικό συμψηφισμό της ημέρας ανάπαυσης μας με την ημέρα της αργίας.

Επιπλέον πρέπει να γνωρί-

ζουμε και να διεκδικήσουμε, όσοι εργαζόμενοι κατ' εξαίρεση απασχοληθούν σε επιχειρήσεις που λειτουργούν νόμιμα κατά τις υποχρεωτικές αργίες, δικαιούνται τις εξής προσαυξήσεις στις απολαβές τους:

- Για τους εργαζόμενους που αμείβονται με ημερομίσθιο, προβλέπεται να λάβουν το σύνθηδες καταβαλλόμενο ημερομίσθιο και προσαύξηση 75% που θα υπολογιστεί στο νόμιμο ημερομίσθιό τους για όσες ώρες απασχοληθούν.

- Για τους εργαζόμενους που αμείβονται με μηνιαίο μισθό, σε επιχειρήσεις που μέχρι πρότινος συμπεριλάμβαναν τις Κυριακές και τις ημέρες των αργιών και εκτάκτως εξαιρούνται από τις υποχρεωτικές αργίες, προβλέπεται το 1/25 του συνήθως καταβαλλόμενου μισθού τους και επιπλέον προσαύξηση 75% επί του νόμιμου ημερομισθίου για όσες ώρες απασχοληθούν.

- Για τους εργαζόμενους που βρίσκονται σε επιχειρήσεις που λειτουργούν νόμιμα κατά τις Κυριακές και τις υποχρεωτικές από το νόμο αργίες, οφείλεται μόνο προσαύξηση 75%, που θα υπολογιστεί στο 1/25 του νόμιμου μισθού τους για όσες ώρες απασχοληθούν.

Τα δικαιώματά μας και οι κατακτήσεις δεν θα αφήσουμε να γίνουν θυσία στο βωμό του κέρδους καμίας επιχείρησης και κανενός εργοδότη, παρά τις πιέσεις τους για το αντίθετο. Δεν εργαζόμαστε στις ημέρες των αργιών και δεν εργαζόμαστε τζάμπα για κανέναν! Μόνο έτσι μπορούμε να διεκδικήσουμε μια ζωή με αξιοπρέπεια που πάνε να μας στερήσουν.

Ανταπόκριση από τη διαδήλωση στη ΔΕΘ

Το Σάββατο 7 Σεπτεμβρη ξεκίνησαν οι εκδηλώσεις στο πλαίσιο της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης. Η έναρκτήρια ημέρα της Έκθεσης σηματοδοτεί την αρχή της χρονιάς για διεκδικήσεις και αγώνες, καθώς ο πρωθυπουργός, όπως είθισται κάθε χρόνο, εξαγγέλλει τα μέτρα που πρόκειται να λάβει εντός της χρονιάς. Στο πλαίσιο αυτό πραγματοποιήθηκε η διαδήλωση στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης. Το κάλεσμα απηύθυναν η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ, σωματεία και φορείς και οργανώσεις της άκρας και ριζοσπαστικής αριστεράς. Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος η Αντεπίθεση των Εργαζομένων συμμετείχε, καλώντας σε προσυγκέντρωση στη συμβολή Εγνατίας και Αγίας Σοφίας, μαζί με τα μπλοκ της ΟΚΔΕ, της ΣΣΠ, της Επιτροπής Αγώνα Διανομέων και φοιτητικών συλλόγων και κατευθύνθηκε στο σημείο συγκέντρωσης της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ, στο άγαμα Βενιζέλου. Παρά τη βροχή, το μπλοκ μας είχε μαζικότητα και παλμό και ήταν ίσως το μεγαλύτερο από τις δυνάμεις της άκρας και ριζοσπαστικής αριστεράς.

Για άλλη μια φορά, με ευθύνη τόσο των σταλινικών του ΠΑΜΕ/ΚΚΕ όσο και δυνάμειν

της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς, τα σημεία συγκέντρωσης ήταν τρία, αποτυπώνοντας με τη χωροταξική διάσπαση της πορείας την κρίση του εργατικού και συνδικαλιστικού κινήματος. Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων, στον αγώνα της για την ενότητα των εργαζομένων κάλεσε εκεί που βρίσκονταν τα συλλογικά όργανα των εργαζομένων, τα σωματεία. Συνολικά, στη διαδήλωση της ΔΕΘ συμμετείχαν περίπου 5.000 διαδηλωτές, με το μεγαλύτερο κομμάτι να συγκεντρώνεται στο άγαμα Βενιζέλου. Η αναντιστοιχία των διαδηλωτών σε σχέση με τη σημασία της διαδήλωσης αποτυπώνει επίσης την κρίση του κινήματος. Οι εξαγγελίες της κυβέρνησης στη ΔΕΘ αλλά και οι εξαγγελίες του προηγούμενου διαστήματος, δείχνουν τις επιθετικές διαθέσεις της κυβέρνησης ενάντια στους εργαζομένους, τη νεολαία και τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Ως Αντεπίθεση των Εργαζομένων θα πρέπει το επόμενο διάστημα να προετοιμαστούμε για να οργανώσουμε τις αντιστάσεις μας σε κάθε χώρο δουλειάς, για να ανατρέψουμε τη ζοφερή κατάσταση που μας ετοιμάζουν κυβέρνηση και εργοδότες.

ΠΕΝΕΝ: Με αγώνες βάζει φρένο στα «πλοία του θανάτου»

Ενώ η γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού από τους σιωνιστές του Ισραήλ κοντεύει να κλείσει χρόνο, η ΠΕΝΕΝ (Πανελλήνια Ένωση Ναυτών) είναι από τους ελάχιστους συνδικαλιστικούς φορείς που δεν έχουν αφήσει αυτό το τεράστιο έγκλημα κατά της ανθρωπότητας να πέσει κάτω: με καταγγελίες και αγώνες προσπαθεί να αποτρέψει την φιλοπόλεμη κυβέρνηση Μητσοτάκη και τους φίλους της εφοπλιστές, που έχουν ταχθεί πλήρως με το πλευρό των σιωνιστών και των δυτικών ιμπεριαλιστών και συνεχίζουν να δίνουν γη και ύδωρ στο Ισραήλ.

Για την ακρίβεια, δεκάδες είναι οι τυχονιδιώκτες εφοπλιστές που εξακολουθούν να εφοδιάζουν με καύσιμα και εμπορεύματα τον ισραηλινό κατοχικό στρατό στέλνοντας καθημερινά τα πληρώματα στο στόμα του λύκου, είτε σε ισραηλινά λιμάνια, είτε στην Ερυθρά Θάλασσα και όπου αλλού οσμίζονται τα υπερκέρδη (ο Βαρδινογιάννης και η MOTOR OIL έχουν συνάψει πολυετή συμφωνία για την τροφοδότηση καυσίμων προς την υπηρεσία εφοδιασμού Άμυνας του Αμερικανικού Πενταγώνου αισχροκερδώντας εις βάρος των εργαζομένων). Είναι τα πλοία του θανάτου που τροφοδοτούν τακτικά με ειδικού τύπου στρατιωτικά καύσιμα την ισραηλινή πολεμική αεροπορία με βάση τη συμφωνία ΗΠΑ - Ισραήλ.

Η ΠΕΝΕΝ, μαζί με άλλα ναυτεργατικά συνδικάτα και σωματεία πραγματοποιούν πρωτοβουλίες αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό. Συναντήθηκαν μάλιστα και με τον υφυπουργό Ναυτιλίας, Στ. Γκίκα απαιτώντας την απομάκρυνση των δύο δεξαμενόπλοιων Overseas Santorini και Overseas Suncoast, από τον Πειραιά και τις ελληνικές θάλασσες που μεταφέρουν καύσιμα από τις ΗΠΑ για το Ισραήλ. Η απάντησή του: «Τα χέρια μου είναι δεμένα» είπε, και επικαλέστηκε δεσμεύσεις της Ελλάδας με τις ΗΠΑ που προβλέπουν η κυβέρνηση να παράσχει οποιαδήποτε βοήθεια σε αυτά τα πλοία.

Ο αγώνας της ΠΕΝΕΝ πρέπει να πλαισιωθεί κι από άλλους συνδικαλιστικούς και λαϊκούς φορείς, από εργαζομένους και φτωχά λαϊκά στρώματα. Να οργανωθεί ένα ισχυρό αντιπολεμικό κίνημα που θα βάλει τέλος στους δολοφόνους της Ισραήλ και στους «δολοφόνους» της χώρας μας, που «σκοτώνουν» ένα-ένα τα δικαιώματά μας.

50 χρόνια Αντεπίθεση των Εργαζομένων

...συνέχεια από την σελ. 1

Μισθωτών Εκπαιδευτικών Θεσσαλονίκης, Σωματείο Αποκλειστικών Νοσηλευτριών Θεσσαλονίκης, Πανελλήνιο Σωματείο Εργαζομένων Wind, Πανελλήνιο Σωματείο Εργαζομένων Vodafone, Σωματείο Ελαστικά Απασχολούμενων Εκπαιδευτικών.

Οι αγώνες στον Επισιτισμό

Από το 2010 η ΑτΕ έχει οργανώσει μια σειρά από εργατικούς αγώνες σε καταστήματα επισιτισμού κυρίως στη Θεσσαλονίκη όπως: Barbelonika, Applebees, Pizza Hut, Χατζής, Καφεναί, Ποτοπωλείον, Today's κ.ά. Οι πιο σημαντικοί αγώνες ήταν στο εστιατόριο Banquet το 2010 και στα Goody's Λευκού Πύργου το 2011. Και στις δύο περιπτώσεις η εργοδοσία απέλυσε συντρόφους συνδικαλιστές. Η απάντηση της ΑτΕ ήταν δημιουργία Επιτροπής Αλληλεγγύης, κινητοποιήσεις έξω από τα καταστήματα, καταγγελίες σε Επιθεώρηση, ΙΚΑ κ.ά. Οι εργοδοσίες και των δύο καταστημάτων απάντησαν με τον ίδιο τρόπο: μπράβοι, ΜΑΤ, μνηήσεις, εξώδικα κ.λπ. Μετά από περίπου 5 μήνες διαρκών και αποφασιστικών κινητοποιήσεων οι εργοδοσίες αντιλήφθηκαν ότι δεν μπορούν να σταματήσουν τους εργαζόμενους και έκαναν δεκτά τα περισσότερα αιτήματά τους.

50 χρόνια μετά, η ΑτΕ έχει σημαντική παρουσία σε μαζικούς κλάδους (επισιτισμός, τηλεπικοινωνίες, εκπαιδευτικοί, εμπόριο, υγεία κ.ά.). Συνεχίζει αταλάντευτα τον αγώνα της για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων, την οργάνωσή τους σε σωματεία και επιτροπές και την ανασυγκρότηση και ανασύνθεση του εργατικού κινήματος (Επιτροπή Αγώνα Διανομέων, ίδρυση Σωματείου ICAP). 50 χρόνια μετά συνεχίζουμε να παλεύουμε για την ενότητα και την αυτοοργάνωση των εργαζομένων, για να επιβάλλουμε οι ζωές και οι ανάγκες μας να είναι πάνω από τα κέρδη των εργοδοτών.

Σάκο - Βαντσέτι Δίκη υπόδειγμα προβοκάτσιας

Στις 23 Αυγούστου του 1927 εκτυλίχθηκε η τελευταία πράξη της συκοφάντησης των δυο ιταλών αγωνιστών Νικόλα Σάκο και Μπαρτολομέο Βαντσέτι. Οι δυο τους ήταν από τους πιο γνωστούς ηγέτες του εργατικού κινήματος την περίοδο του 1920 στις ΗΠΑ. Πρωτοστάτησαν στις απεργιακές κινητοποιήσεις της περιόδου. Γι' αυτό το λόγο στοχοποιήθηκαν από την αστική τάξη της εποχής και τους έστησαν ένα φοβερό κατηγορητήριο βασισμένο σε ψέματα και στην αντιστροφή της πραγματικότητας.

Στις 15 Απρίλη του 1920 συλλαμβάνονται οι Σάκο - Βαντσέτι με την επίσημη κατηγορία να μην έχει καμία σχέση με την συνδικαλιστική τους δραστηριότητα. Η δήθεν αφορμή της σύλληψης ήταν η κατασκευασμένη «συμμετοχή» σε ένοπλη ληστεία με δυο νεκρούς. Αποδεικτικό ενοχής ήταν η κατοχή ενός όπλου από τον Σάκο (τότε στις ΗΠΑ η οπλοκατοχή δεν ήταν παράνομη και ήταν αρκετά συνηθισμένη). Με αυτό το στοιχείο οδηγήθηκαν σε μια προμελετημένη δίκη με ειλημμένη την καταδίκη σε θάνατο των δυο «κατηγορούμενων». Ενδεικτικά του τραγέλαφου της αστικής δικαιοσύνης αποτελούν τα γεγονότα ότι κατά τη διάρκεια της δίκης αποκαλύπτεται ότι α) ένας από τους βασικούς μάρτυρες είναι εγκληματίας που ψευδομαρτυρεί σε συνεννόηση με τον εισαγγελέα για αντάλλαγμα την απελευθέρωσή του, β) ο διορισμένος διερμηνέας από το δικαστήριο παραπιεί τα λεγόμενα των Σάκο και Βαντσέτι, οι δυο τους δεν ξέρουν καλά αγγλικά, γ) εμφάνιση του όπλου του Σάκο σαν το όπλο με το οποίο έγινε η ληστεία και οι φόννοι. Αργότερα ο διευθυντής της αστυνομίας της Μασαχουσέτης, κάπτεν Πρόκτορ, ο οποίος κατέθεσε ως εμπειρογνώμων όπλων στη δίκη, ομολόγησε: «Συμφωνήσαμε με τον εισαγγελέα να πω ότι οι σφαίρες που βρέθη-

καν στον τόπο της ληστείας προέρχονται κατά πάσα πιθανότητα από το πιστόλι του Νικόλα Σάκο».

Το τελευταίο στοιχείο αρκούσε για να καταδικαστούν σε θάνατο οι αγωνιστές ως ένοχοι για την κατηγορία της ένοπλης ληστείας μετά φόνου. Τέλος, ακόμα και ο δικαστής Θείχερ, στο «αιτιολογικό» της απόφασης στην πρώτη δίκη του Βαντσέτι, απευθυνόμενος στους ενόρκους είχε αναφερθεί στους πραγματικούς λόγους της καταδίκης: «Ίσως αυτός ο άντρας να μην έπραξε το έγκλημα για το οποίο κατηγορείται. Είναι όμως ηθικά ένοχος γιατί αποτελεί εχθρό των υπάρχόντων θεσμών της χώρας».

Μετά την απόφαση ακολουθεί εξαετής αγώνας για την αθώωση των Σάκο και Βαντσέτι με εργατικές διαδηλώσεις σε όλο τον κόσμο. Η δικαιοσύνη στις ΗΠΑ αδιαφορεί πλήρως, έχει ήδη πάρει την απόφασή της. Μάλιστα η ομολογία του Τσελεστίνο Μαντέιρο (φυλακισμένος για διάφορα εγκλήματα) με σημείωμα «Ομολογώ ότι πήρα μέρος στο έγκλημα του Σάουθ Μπράιντρι και ότι οι Σάκο και Βαντσέτι δεν συμμετείχαν» προς το δικαστήριο της Μασαχουσέτης δεν κλονίζει την απόφαση. Έτσι οι δυο ηγετικές φυσιογνωμίες οδηγούνται στην ηλεκτρική καρέκλα στις 23/08/1927. 50 χρόνια μετά, το 1977, ο κυβερνήτης της Μασαχουσέτης αναγνωρίζει την αθωότητά τους.

Αυτή η υπόθεση καταδεικνύει ότι τα αστικά ιδεώδη αποτελούν κουρελόχαρτα όταν πρόκειται για το τσάκισμα των εργατικών αγώνων και ότι η αστική τάξη μπορεί να κατασκευάσει δικές - παρωδίες με τους πιο ειδηχθείς τρόπους για να κάμψει το εργατικό κίνημα.

Εργατικοί αγώνες στη Μεταπολίτευση - Μέρος β΄

Ο νόμος ψηφίστηκε τελικά από ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, όμως η διάσπαση της ΓΣΕΕ και οι απεργίες των σωματείων του δημοσίου κατάργησαν τον νόμο στην πράξη.

Από τα μέσα της δεκαετίας του '80 εμφανίζεται ξεκάθαρα η κρίση του συνδικαλιστικού κινήματος. Η πολιτική της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ (υποτίμηση

μόσιοι υπάλληλοι. Την ίδια χρονιά γίνονται εκλογές στο νοσοκομείο παιδών «Αγία Σοφία» – όπου η Σοσιαλιστική Συνδικαλιστική Κίνηση είχε πολύχρονη δράση – και ένας σύντροφος εκλέγεται στη διοίκηση. Αργότερα δημιουργούνται οι Ανεξάρτητες Εργατικές Συσπειρώσεις (στη συνέχεια συμμετέχει και η ΟΚΔΕ), μέσω των οποίων οι σύντροφοι παρέμβαιναν στα νοσοκομεία, όπου δημιούργησαν ένα δίκτυο με μεγάλα κομμάτια των εργαζομένων, ειδικά των πιο εκμεταλλευομένων. Τα επόμενα χρόνια δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για να κερδηθεί το σωματείο και το 1988 η Ενωτική Αγωνιστική Κίνηση (συνεργασία ΑΕΣ και ΕΣΑΚ) με 4 έδρες και θέσεις στο προεδρείο οργανώνει τους εργαζόμενους που με μακρόχρονες απεργίες, επιτροπές, διαδηλώσεις και καταλήψεις στο υπουργείο Υγείας κέρδισαν πολλά από τα αιτήματά τους. Μετά το «βρώμικο» '89 και την αντεπίθεση της δεξιάς, η ΕΑΚ βρέθηκε στον αέρα και το σωματείο σταδιακά αδρανοποιήθηκε.

Η δεκαετία του '80 χαρακτηρίζεται από την μεγάλη όξυνση της οικονομικής κρίσης, που, μεταξύ άλλων, είναι υπεύθυνη για το

►► '80: όξυνση οικονομικής κρίσης, κλείσιμο εργοστασίων

κλείσιμο πολλών εργοστασίων. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ προχώρησε σε εκτεταμένο δανεισμό και προσπάθησε να στηρίξει τις ιδιωτικές επιχειρήσεις με δωρεάν δάνεια, κάτι που οδήγησε στη συσσώρευση χρεών. Το συνδικαλιστικό κίνημα δεν έχασε τα πολιτικά του χαρακτηριστικά, ωστόσο εμφανίζεται ένας τρέιτγκιουνισμός, που μετά το '82 μεγάλωσε περαιτέρω. Το '83, κάποια από τα συνδικάτα προχώρησαν σε εκκαθάριση μητρώων και για πρώτη φορά έγιναν σχετικά γνήσιες εκλογές για αντιπροσώπους στο συνέδριο της ΓΣΕΕ. Η υποχώρηση του εργοστασιακού κινήματος, οι αδυναμίες της άκρας και επαναστατικής αριστεράς και η εχθρική στάση του ΚΚΕ έδωσαν στην ΠΑΣΚΕ την σχετική πλειοψηφία. Εκείνη την περίοδο δημιουργούνται στο συνδικαλιστικό κίνημα οι υλικό όροι για την ύπαρξη μιας συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Τον Μάη του '83, η νέα κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έφερε προς ψήφιση ως «κατεπείγον» τον ν. 1365, που με το 4ο άρθρο του περιόριζε το δικαίωμα στην απεργία, αφού προέβλεπε ότι για να κηρύξει απεργία ένα πρωτοβάθμιο σωματείο απαιτείται η απόλυτη πλειοψηφία των εγγεγραμμένων μελών, ενώ με σύγκληση γενικής συνέλευσης από το 10% των μελών ενός πρωτοβάθμιου σωματείου, η απόφαση για απεργία που έχει καλέσει ανώτερο συνδικαλιστικό όργανο μπορεί να μπλοκαριστεί. Την κατάθεση του ν/σ ακολούθησαν μαζικότερες κινητοποιήσεις, ενώ από την μέρα κατάθεσης του έως και τη μέρα ψήφισής του γίνονταν καθημερινά απεργίες από πολλούς κλάδους σε πολλές περιοχές της χώρας.

δραχμής, περικοπές στις κοινωνικές δαπάνες, απαγόρευση μισθολογικών αυξήσεων) δημιούργησε εσωκομματική κρίση που οδήγησε στην διάσπαση της ΓΣΕΕ, στην αύξηση του κρατικού παρεμβατισμού στο συνδικαλιστικό κίνημα, στην ανασυγκρότηση της ΔΑΚΕ και στην απομαζικοποίηση των κινητοποιήσεων και των συνδικάτων, με ευθύνη και των ρεφορμιστικών παρατάξεων.

Το 1983 δημιουργείται το ΕΣΥ και οι νοσοκομειακοί γιατροί γίνονται δη-

ΣΤΟΝ ΣΤΟΙΧΟ 8 ΝΟΕΜΒΡΗ ΟΚΔΕ
ΜΕ ΜΙΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ

1934 - 1974 - 2024

ΠΡΩΤΗ ΜΑΖΙΚΗ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ της επαναστατικής Αριστεράς

90 χρόνια

Ο.Κ.Δ.Ε.

Οργάνωση Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

2ήμερο Εκδηλώσεων - Νομική Αθήνας

Σάββατο 12/10, 19:00: Προβολή - Μουσική βραδιά

Κυριακή 13/10, 10:00: "Η συμβολή του τροτσκισμού στο εργατικό κίνημα"

παλεύουμε με μια Αριστερά Επαναστατική
ανασυγκροτούμε την 4η Διεθνή

για τη νίκη της Εργατικής Τάξης
για τη μόνη λύση, τον ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

οργανωθείτε - παλέψτε μαζί μας